

M A G Y A R K U R I R.

Indult Bécsből, Kedden, Mártzius' 13-dikán, 1827.

Török és Görög Tudósítások.

Konstánczinápolyból Febr. 24-dikén írták, hogy azon napon illy hadi tudósítást hirdettetett-ki a' Porta: — „

„Reschid Basa a' Seraskier megtudta vala, hogy 6000 emberekből álló Görög serog Athénéhez megérkezvén azon iparkodik, hogy magának a' várba való menetelre utat nyisson és az abban lévő örző seregnek segítséget vigyen. A' Seraskier réá ütött; nagyon vakmerő verekedésre került a' dolog; a' Törökök győzelmeskedtek, s a' Görögöket megjutamtatták; elfogtak közülök 300 emberet 6 Kapitányokkal együtt, k.k. közül 4-gyen itt kapott sebeik miatt nem soká meghaltak. A' megölettetettek' száma 1200 emberekre telt; a' foglyok útban vagynak a' fő város felé.“ — (Alább az Aeginai Közösleges Ujságból valami kivonások következnek, a' mellyek Jan. 20-dikáig szólnak. Ezekben semmi szó nintsen azon verekedésről, mellyet a' Konstánczinápolyi tudósító Febr. 24-dikén írt; de a' melyben ő, semmit nem említ a' felől, hogy melly hónapban melly napon történt volna ez a' nevezetes Akropolisi verekedés. Szabad legyen tehát kételkedve várunk vagy Aeginából vagy Konstánczinápolyból az újabb tudósításokat ezen tárgyról).

A' Török Udvarhoz rendeltetett Orosz Császári Követ Ribeaupierre úr Febr. 11-dikén estve megérkezett Konstánczinápolyba.

Következnek azon kivonások az Aeginai Görög ujságból, mellyek abban Jan. 11-dik napjától 20-dikáig kihirdettetek: — „

„Jan. 12-dikén: Generális Notara János (egyike a' Korinthus mellett már régen veszekedő Notarárnak) végezetre engedelmeskedett az Országglószék' néhány versben megújított intéseinek, s Jan. 6 dikán olly jelentést küldött az Országglószékhez, hogy ő azon sergekkel, mellyek nálla zsoldért szolgálnak, Athénének segítségére siet; — hanem a' maga Korinthusi születésű sergeit, hazafi barátait, othon hagyni kéntelenített, ne hogy az ő ellenségei az ő távollétét a' magok hasznára fordítsák.“ — Meginti végezetre az Aeginai ujság a' másik Notarát, a' Vice-Generálist, Panuzzót, hogy vigyázzon magára, kövesse a' bátyjának Jánosnak példáját, különben, mint minden betsület eránt érzéketlen ember, úgy fog a' világnak' szemei előtt megjelenni.

„Jan. 13-dikán: Több napok óta nem vettünk Kelet Görög országban táborozó sergeinktől semmi tudósításokat; a' mit bizonyosan tudunk felőlök ennyiben áll: Fő-vezér Generális Karaiskaki, minelutánna a' főbb tanyákban, Distomóban, Rachovában, Velitziában, Amblianiban etc, elégséges örző tsoportokat hagyott hátra, maga a' több sergekkel, Lidoriki felé elé nyomult, s ezen Eparchiának Palioxari nevű falujában 300 Törökökre találván, azokat oda bézárta, s minelutánna ott is elégséges számú fegyvereseket hagyott hát-

Portugallia.

ra ezen Török tsapatotskának szemmel tartására, maga tovább nyomult Kravara felé (a' hol egy Korfui tudósításban megverettetni mondatott, de a' mi még eddig nem látszik megvalóságosodni). A' Karaiskaihoz legközelebb álló Török armáda a' Karystói Omer Basa' vezérlése alatt ekkor Turkori és Daulia' környékein tanyázott, 's valami 4—5 ezer emberekből állott; hanem akár merre vegye útját, mindenütt emberre fog találni.

„Jan. 17-dikén: Oberster Burbachi megérkezett Frantzia országból Görög országba. Ő Cefaloniai születésű ember; 23 esztendeje telt-el, hogy a' Frantzia armádáknál szolgál; most azon iparkodik, hogy Hellás' szolgálatjára egy fegyveres serget állítson lábra. Már 900 emberei vagynak össze gyülekezve 7 Kapitányok alatt, melly' sereggel ő most Eleusis felé folytatván útját, Salamisre már megérkezett.

„Jan. 20-dikén: Generális Vassó, lát Karaiskai Eleusisben a' tartalék armádánál hátra hagyott vala, nébány napok előtt olly tudósítást vett a' Fő-vezértől, hogy ő, azon napon, mellyen a' levelet írta (melly nap azonban nintsen felteve), a' Lidoriki nevű tartományt Lapanótól elválosztó Mornó vize' bal partján helyeztetett Alsó-Klima nevű helységben bezáratott 400 Törököt meg akarja támodni. Mi lett az ő akaratjának bizonyos kimenetele, nem tudjuk, mint hogy mi' felől semmi további tudósítást nem vetünk még eddig az armádától: hanem valami onnét jött emberektől halljuk, hogy a' miéink ezen ellenséges tsapatot valósággal megtámodván, azt győzedelmesen megverték; a' 400 emberek közül 32-tőt elfogtak, és a' többeket mind leöldösték; 's ezen dolog előttünk hitelesnek is látszik lenni. Remélnjük, hogy nem soká Tisztitudósításnak közlése által fogjuk a' hírt megvalóságosítani.“

A' Pairkamara tsak maga, Követséget küldött vala a' Régens Princzaszszonyhoz, a' melly Febr. 9-dikén terjesztette a' Kir. Herczegaszszony' elejibe ezen Kamarának kérelmét. A' Követség' Szószollója volt a' Kardinális Patriarkha, a' Régens-Tanáts' egyik tagja, ki illy beszédett intézett a' Kir. Herczegaszszonyhoz: — „

„Királyi Princzaszszony! A' Pairkamara a' nemzetre nézve fontos dolognak tartja Pedró Király ő Fölségéhez egy tisztelettel tellyes alázatos Kérelmet intézni, 's ebben legelőbb is az ő K. Fölségéhez tartozó hűség' hitét megújítván azután annak hathatós-ohajtását kifejezni, hogy azon bőlts intézeteket, mellyeket ő Fölsége Portugalliának adott, megerősödvé lenni szemlélhesse, hanem egyszersmind, hogy végeztetre az ő Fölsége szemei előtt a' Faktziók miatt a' hazán ejtett sérelmek és szenvedések is voltaképpen lerajzoltasának. A' Pairkamara tsak azon egyetlen orvosló eszközért esdekel a' maga Fölséges Fejedelmének nagy lelküségé előtt, a' melly illy sok veszedelmeknek gátat tehet; — úgy itél tudniillik ezen kamara, hogy ezen orvosló eszköz nem lehet egyéb annál, hogy a' nemzet azon megbetsülhetetlen ajándéknak, melly felől ő Fölsége a' maga határtalan kegyelmessége szerént annak ígéretet tett, t. i. hogy a' Leghűségesebb Fölséget Mária Királynét, ezt a' Portugallia' boldogságának és ditsőségének reménsséggel tellyes zálogát, hozzánk elküldi. A' kamara azt hiszi, hogy egy illy Fölséges és kedves Princzaszszonynak bájos ereje, ámbár még gyermeki korban van is, mihent Portugalliában megmutatja magát, itt az egész nemzeti Familia, tagonként, mint a' gyermekek a' magok Anyjok körül, úgy fognak az ő thrónusa körül össze sereglenni, 's az ő megérke-

zésének napját; mint szerenteseknek kezdetét, úgy fogják megünnepelni. Mint ő az összsztatolódás' közép pontja fog lenni, így a' faktziók és a' részrehajlások azonnal elenyésznek, és egész Portugalliában csak egy szív és egy nemzeti-lélek fog uralkodni. A' kamara, midőn ezen Kérelmet a' Kir. Herczegaszszonyságod' lábaihoz leteszi, kéri K. Herczegaszszonyságodat, hogy, ha egyéb eránt jónak találja, küldje-el azt a' Királyi Felsőséghez."

A' Kir. Herczegaszszony ily válaszal botsátotta-el magától a' Követséget: — „En az Urak' kérelmit a' mi Felsőség „Urunkhoz Pedró Király ő Felsőségéhez „elfogom küldeni, ki azt megfontolván, a' „maga böltsességével megegyező határozást „fog a' dologban tenni."

A' Hadi Ministérium ily történeteket hirdettetett-ki a' tsatázó mezőkről, Febr. 17-dik napján: — „

„Gróf Villa-Flor Melgaszóból, Portugalliának Gallicia felé lévő véghatáráról Febr. 9-kén küldötte utolsó tudósítását. Azon Rebellis sergeknek, mellyek Oportó felé elenyomultak vala, maradványa olly szerentsés vala, hogy a' Galliciái határookra ismét vissza mehetett. Hogyan érkezett-meg ezen Spanyol tartományba 's ott hogyan fogadtatott, eddig, gondolom, megírta Marqui Angéja Excellentziátoknak. En tehát most tsak annyiban határozom jelentésemet, hogy, mivel nékem már ezen tartományban, minnekutánna innét az Insurgensek eltávoztak, semmi hadi munkálódásra nézve nem látszik szükségesnek jelen lenni, erre nézve én innét vissza indulok, és Arkóson, Brágán, 's Amarántén által Beira felé folytatom útomat. Reménlom, hogy nem soká meg fogok érkezni Lamegéhoz.

„Gen. Stubbs jelenti Oportóból, Februárius 13-dikán; hogy több fele In-

surgens Regimentektől 129 emberek érkeztek hozzá, kik az Insurrekzionak zászlaját oda hagyták. —

„A' Valenzsai Kormányozó arról tett hírt Febr. 10-dikén, hogy nálla 81, több fele Regiment beli Insurgensek, úgy a' Vianai Kormányozónál is 60 hasonló Insurgensek megjelenvén, a' Constitutziosokhoz vissza állottak, melly-környütlésok reménleni engedik, hogy azon 3, 6, 9, és 21 számú gyalog Regimentek, mellyek az Insurgensek' részére állottak vala, nem soká ismét mind a' Pedró Király' Zászlaji alatt fognak lenni. —

„Gen. Azaredo Lamegóban Febr. 15-dikén, gondviselés alá vette azon Insurgenseket, kik az azt megelőzőtt napon Folsko mellett fogságra estek, 's a' kik között 3 tiszték és 60 Miranda béli népkatonák is vagynak.

„Marqui Angéja személyesen elütözt a' Galliciái szélek felé Melgaszóhoz, hogy magát tulajdon szemeivel meggyőzze a' felől, hogy az Insurgensek valósággal vissza mentek-e a' Spanyol földre, vagy nem, és hogy a' Spanyol Tisztikarok mi módon viselték erántok magokat? Febr. 9-dikén pedig ugyan ő olly meghívást intézett a' Tuyban lévő Spanyol Kormányozóhoz, hogy a' Spanyol földre által futott Portugallusokat azonnal vetkeztesse ki fegyvereiből: hanem a' Kurírnak elindulásakor még semmi választ nem vett volt ezen meghívásra. Azt tudja bizonyosan, hogy Marqui Chavesz egy kevés gyalogsággal és lovasságának nagyobb részével, Fiaensen által, valósággal vissza ment Galliciába, még pedig olly zavarodásban, hogy mostanság bajosan fog ismét beütni Portugalliába. Hanem azonban azt is erőssítik, hogy más része az Insurgenseknek nem Gallicia felé, hanem Montalegre és Chavesz városokon által Tralosmontes' tartománya felé vette útját. —

„Marqui Angeja Febr. 9-dikén S. a Gregorió felé is vizsgálódásokat tett, melly a' Minhónak a' Rio-Seccóval való öszsze szakadásánál egy vég-helység Portugalliában, 's a' hol az ő kiküldött tsapatjainak az Insurgens Vadászok vakmerő módon ellent állottak, és tsak azután futottak által a' Spanyol földre, minekutánna a' Constitúziós gyalogok és lovasokjó darab ideig verekedtek vélek, kiktől végezetre a' Galliciai határra által kergettettek, a' hol 3 Spanyol Kompániák sorba állva, nyilvánságos segedelemmel viseltettek az Insurgensekhez, az által, hogy a' tüzelést folytatni azután is sokáig megengedték nékiek. —

„Marqui Angeja a' következett napon által menni szándékozott a' Spanyol Tisztikarokhoz, hogy tőlök személyesen meg kívánja a' Portugallus Insurgenseknek, a' kik oda mentek, a' fegyverből való kivetkeztetését 's az egyéb illendő elégtételt azoknak ellenséges magokviseletekért.“

Nagy Britanija.

A' Morning-Herald Londonban, a' melly ujság Angliának a' Portugalliai dolgokba való avatkozása 's Canning úrnak csmeretes beszéde ellen, már még eleintén hevesen kibotsátkozott, újabban heves szavakra fakadott a' maga Febr. 24-dikén kiadott darabjában ugyan a' nevezett Minister ellen: — „

„Ha Ministeréinknek valósággal az a' céljok, hogy az alatt, míg a' két ellenkező részek Portugalliában, a' magok ügyit fegyvereik által eligazítják, mint halgató szemlélők fegyvereikre támoszkodva ott álljanak 's a' dolgok folyamatját mozdulás nélkül nézzék, valósággal nem tselekedheti az ember, hogy akarata ellen is lly kérdésekre ne fokadjon: Mitsoda hasznot hajtának ott a' mi sergeink? — Miért vétett Anglia arra, hogy sok adozásai mel-

lett, mellyekkel eddig is bajlódott, még többeket magára vegyen a' végre, hogy egy országba ármádát küldjön, a' hol néki éppen nem szükség az ellenséggel megmérkezni? — „Az az indító ok, mellyel Canning úr az alsó Házat arra rá beszéltte, hogy véle egyet érttsen, a' vala, hogy a' Portugallus Insurgensek, a' kik Spanyol országba által mentek, ott, a' magok hazájokba való visszaütésre a' Spanyol Tisztikarok által felkészítettettek, 's azoknak segedelmek 's egyetértéssek által a' Portugallus határokra vissza küldettek, és hogy illy környüállások között a' Portugalliai Insurgens ármádát, mint Idegen Hatalmasságot úgy kelljen tartani, melly ellen mi, a' mi Portugalliával való megtámadási és oltalmazási Kötéseink szerint, felkelni kéntelenítettünk. Ha Canning úrnak beszédbéli értelmet a' czifra és ékes szolás' tengeréből, mellyel ő minden tárgyat fel tud öltöztetni, kivetkeztetjük — valósággal ennyiből állott az ő híres beszédének valóságos tartalma, 's a' mi alsó Házunk ez által vétett arra, hogy a' Canning úr politikája szerint tselekedjék, hogy t. i. Portugalliába sergeket küldjön a' végre, hogy puskájilra könyökölve nézzék, azt, a' mi ott történik. —

„Erre mi azt halljuk ugyan mondatatni, hogy mi a' Constitúziós sergeknek 's az Insurgenseknek akarjuk azt a' ditsóséget engedni, hogy veszekedéseiket egymás között eligazítsák, míg mi az alatt sergeinkel szoros neutralitást tartatunk, vagy, mint a' Parlamentumban a' dolog kifejeztetett, egyik részt se akarjuk arra segélleni, hogy a' másikon győzedelmeskedjék. De miért nem maradtak hát inkább itthon sergeink? Miért nem hagytuk inkább Agyúzójinkat Woolwichben, és Huszárainkat a' Knightbridgei kaszárnyákban nyugodni, a' hol ők, mint mi gondoljuk, éppen úgy megtarthatták volna a' szoros neutralitást, mint Lisboná-

ban és Koimbrában puskájikra támoszkodva tartják? Itt ők valósággal kevesebb költséggel tellyesíthették volna ezt az ártatlan kötelességet, mint idegen országon tellyesítik, 's majd, mikor mindennek vége legyen, mind testi mind erköltsi képpen jobb állapotban lettek volna, mint így fognak lenni.

„Talám úgy gondólkoztunk, hogy John Bull (az Anglus köz nép) inkább kedvelli a katonák játékát, mint akár melly egyebet; 's ezen esetben valósággal igen különös próbatétel által elégitették ki az ő kedvit. Az egész hadakozás költségét ő tartozik tenni, de a hadi ditsőségből semmi részt nem veszen! Öt ezer Britannus katonák küldtetettek Portugalliába — miért? — mint látjuk azért, hogy ott karikát formáljanak, melyben a Portugallus Gladiátorok próbát tehessenek, hogy mellyik erősebb? melly próbatétel éppen úgy megeshetett volna, ha sergeink a Hounslowi-pusztán táborban maradtak volna is.

„Hanem Canning úr talám ezen erőssítés által gondolja, hogy magatá' vád alól kimentheti: t. i. Hogy majd akkor fogjuk sergeinket a hadi mezőre valósággal kiállítani, mikor a Spanyolok magok bé fognak ütni Portugalliába. De mi erre azt feleljük, hogy Canning úr nem így okoskodott volt a maga híres beszédében. Ez egészen más okoskodás lenne, nem az, mellyet akkor a Parlamentumban felhozott. Ez ötet egy olly Dilemmába vinné belé, melyből bajosan fejthetné-ki magát. Parlamentumi beszédében azt erőssítette, hogy a Portugallus Insurgenseket, úgy kellene nézni, mint idegen sergeket, mint idegen hadi erőt, és hogy az ők megjelenése már magába foglalja azon Casus Foederist, melly azt kívánja tőlünk, hogy avatkozzunk belé a dologba. Itt a Dilemmn: Vagy jó volt ezen okoskodás, vagy nem. Ha jó volt, miért nem tselkszik a sze-

rént Canning úr? Miért nem kergetteti-ki Anglus sergek által az Insurgenseket Portugalliából? Ha pedig nem jó volt az okoskodás, vagy ha megesméri Canning úr, hogy a Portugallus Insurgensek a felhozott okokra nézve, nem tartathatnak úgy, mint idegen sergek, következés képpen hogy az ő Portugalliába való beütések nem hozta-el a Casus Foederist, hogy annak ereje szerént az Anglus sergek az Insurgenseket Spanyol országba vissza kergethessék; így miért tsalta-meg Canning úr a Parlamentumot a maga okoskodása által? Valósággal, ha a mi rész-vételünket tsak a Spanyolok valóságos beütése teheti igasságossá: így bizonyval nem volt jelen a Casus Foederis akkor, mikor Canning úr a Parlamentumban a maga beszédjét tartotta, 's a mi több, az, hogy még most se jött-el ezen Casus, mint hogy a Spanyolok még eddig sehoh bé nem ütöttek Portugalliába; Anglia tehát megesmert módon egy nem igaz indító oknak felhozása által vétetett ezen nagy költségnek tételére. Hogyan fejtődzik-ki Canning úr ezen Dilemmának két szarvaiközzül, nemtudjuk: de gondoljuk, hogy, ha az egyiket elkerüli, a másikba belé üti magát.“

Londonban a Times, a Kurír, a Morning Herald, és a Morning-Chronicle sok olly tudósításokat vettek Lisbonnai levelezőjiktől Febr. 14-dik napjáról, mellyek közzül mindenikben igen kedvetlenül rajzolatik-le a Portugalliai népnek a Constitutzió és az Anglusok ellen való indulatja. Az is erőssítetik ezen levelekben, hogy még Lisbonában is titkolódás nélkül kezdi magát nyilatkoztatni a Constitutzió ellenségeinek iparkodása. Mondják, hogy valami öszszeesküvés fedeztetett volna fel, melynek a volt plánuma, hogy a Lisbonai lakosok azonnal fellázasztódjanak,

mihelyest az Ánglusok onnét az Ország' belső részeire útnak indulnának, melyre nézve szükségesnek találta, az Országglószék a' 9-dik lovas Regementnek egy részét, a' melly Lisbonában kvártélyozik, a' fegyverből kivetkeztetni.

A' Lord Liverpool' állapotjáról kiadatott Orvosi tudósítások szerint, a' beteg naponként könnyebbülést érez; már szelütött tagjait is mozgathatta, sőt a' mi nagyobb a' szobáján is által ment egyszer, melyre az adott alkalmatosságot, hogy imádságos könyvét kívánván 's azt a' tselédek meg nem találván, az ágyból maga felállott 's azon asztalhoz ment: mellyen a' könyv állott, 's elvette arrol. Hanem azt még nem írják az Orvosok, hogy a' szava megjött volna.

A m é r i k a.

A' Londouból ezen hónap' első napján indult tudósítások szerint, Kolumbiából olly örvendetes hírek érkeztek, hogy Bolívar és Paetz Januárius' 2-dikán Valenzia városában özsze békéltek. Paetz feltétel nélkül való engedelmességgel alája adta magát Bolvárnak, ki ötet azután a' Kolumbiai minden fegyveres sergeknek fő vezérévé nevezte.

B é c s.

Itt az Udvari Újságban illy szomorú jelentés tétetek tegnap, Mártz. 12-dikén, közönségessé: — „

„A' Cs. Felsőleges Udvar azon éppen olly véletlen mint bánatos tudósítás, hogy Ó Felsőlege a' Brasiliai Császárné, a' Felsőleges Császár második Léánya, Rio-de-Janerió városában, a' mult esztendőben Decembernek 11-dikén délelőtt 10 és egy fertály óraker meghalt, legmélyebb gyásza ba öltözte. Ezen történetnek első híré, egy igen sebesen evező Ánglus Brigantine

72 napokig tartott evezés után hozta meg Triestbe, de fájdalom! ugyan annak, bánatos megvalóságosodásával, Londonon által, a' Rióban lévő Cs. K. rendkívülvaló Követtől és meghatalmazott Ministertől Báró Marschall úrtól is megérkezének Bétsbe e' hónap' 10-én reggel a' tudósítások. Brasiliai Császárné Ó Felsőlege harmadik hónapi viselős korában sáepehidegletésbe esvén, 's ebből idő előtti szülés következtén, kettős betegségenek semmi Orvosi szerék nem szerezhettek segítséget. Az a' szomorkodás, melyre ezen szerentsellen eset Brasilia' fő városát juttatá, éppen olly mélységes, ollyközönséges, mint az a' szeretet, hűség és hajlandóság vala, mellyet magának a' Császári magzat az ő új hazájában, meglömböztetett tulajdonságai által szerzett vala.“

Felsőleges Rendelés szerint a' Brasiliai Császárnéért Leopoldina, Carolina, Josepha Ó Felsőgeért való Udvari gyász, folyó Mártzius' 11-dikétől Apr. 28-dikáig hét hetekig hordoztatik, egy változással, tudniillik, a' mély gyász 4 hetekig, a' félgyász pedig 2-tőig.

Ezen szomorú halotti esetre nézve megrendeltetett Vigiliák Mártz. 12-dikén délután 5, a' lélekért való ájtatosság pedig ma, 13-dikán, 11 óraker tartattak az Udvari templomban.

Magyar Ország.

Somogy Vármegyében 'Csurgórol Febr. 22-dikén: — „

„Elnem mulathatom, hogy közre ne botsássam a' felebaráti szeretetnek szép és gyönyörűséges vetelkedő két példáját, mellyek nállunk Csurgón Somogyban a' Fárságnak utolsó napjaiban történtek.

„A' Nagy-méltóságú Gróf Tolnai Festetics László Úr 'Csurgói és Börzöntzei Uradalma béli számos Tisztség és a' kö-

rúl lévő Nemesség egyező akaratall a' helybéli T. Plébánus Urral ugyan a' Csurgói Vendégfogadóba bált tartván, minden abból való jövedelmet, per 1 Forint számlálván 40 Forintokat, az ugyan Csurgón megszállott lakos Cseheknek segítségére fordítottak és azt más nap' az az Febr. 22-dikén ezen szűkölködő jövevényeknek ki is osztották. —

„Szívére vévén a' helybéli Plébánus Tiszt. Polgár János Úr 's N. megyénk igen érdemes éltés Táblabírája, hogy Felsőges Urunknak kegyes akaratja a' légyen, hogy Hazánkban is az elméjekben fogyatkozást szenvedőknek számára egy ezen célra alkalmas intézet állíttassék-fel, a'-mint is hogy az ő Felsőge' ezen intézetet tárgya-zó akaratját a' Tisztes éltés úr éppen az azt megelőzőtt Vasárnapon hirdette vala ki; de elméjében forgatván más felől, hogy a' szegénység miatt itt kevés segedelmet lehetne remélneni, arra a' szerentsés gondolatra jutott, hogy a' jó-tévő intézethez képpest 's ennek segedelmére tulajdon költ-ségén bált adjon, arra a' körül belől lakó Tekintetes Nemes Publikumot meghívja, és így annak is alkalmatosságot szolgáltatson a' jó tételre, a' kinek talám különben ezen célra adakozni eszibe se jutott volna.

„Minő meghívó levelet botsátott-ki a' nagy lelkű Úr, és mitsoda foganatja lett annak megtetszik abból, hogy a' rosz utak se gátolták-meg számos öszszegyülekezésset, melyről szemeimmel győztem-meg magamat, midőn 3 felterített tábláknál 62 személyeket olvastam-meg, 's a' bėjött summából, a' melly 48 forintra 30 krajtzárra telt, más nap' mindjárt elküldettek 42 ftok és 30 k.rok, Weszprémbe, tsupán a' muzsikusok' számára vétettek-ki belölle a' nekik járandóhoz, 6 ftok, 's egyszersmind szépen meg is kérétt a' Tisztelt Úr, hogy meg-hívó levelét, melynek illy sikere lett, a' M. Kurírhoz felküldeni 's abban kihirdet-

tetni, mint követésre méltót, engedné-meg, mellyet ezen tudósítás után a' * jegy alatt valósággal olvasni is lehet. Talám illy példának méltó követése olly eszközül szolgálhat, hogy idővel sok megszorodott atyáknak és anyáknak könnyeik eltöröl-tetnek.

„Az Isten adjon számos illyen Egyhá-zi férjfiakat! Ennek köszönheti Csurgó és Filialisa a' maga jó rendben lévő Oskolá-jit, 's a' nép' példás kormányozásával an-nak boldogságát, mellyet kíváltképpen az ifjuság' neveltetésében mutat. Ő az a' ki jövedelmeit maga megszorításával is majd mind fundátiókra, Oskolákra, és a' Plé-bánia' épületeire fordítja. Magam vagyok bizonsága sok irgalmas tselekedeteinek, mellyeket szemeimmel láttam, 's a' mellye-kért egyedül megérdemli a' tiszteletet, mel-lyeket itt mind elé számlálni sokra telne, 's a' mellyek esmeretesebbok a' közönség előtt, hogy sem itt mind elészámlálni szűk-séges volna.

„Végül a' multság' minémüségérül is megjegyezhetjük még röviden a' követke-zőket: — „A' hátul találtató meghívás a' vatsora vége felé még egyszer felolvasta-tott; utánna következett a' nagy vívátok és öröm köny hullatások között az adako-zás; 's az éltés Lelki Atya maga is köny-vezvén, hogy nemes lelkű vendégeinek nem tsak multság-ra, hanem jó és irgal-mas tételre is alkalmatosságot szerzett, buzdító írásának felovastatása után felkelt ülő helyéről, 's így szollott vendégeihez: „Örömömre szolgál, hogy Uraságtoknak személyekben nem tsak Barátaimat vendé-gelhetem, hanem jó tévő irgalmas keresz-tyeneknek is buzdíttatásolra eszközül szol-gálhatok. Erre sokszori hangos Vívát ki-áltozás következett. Isten éltesse Feste-tics Lászlót, kinek illy nemesen gon-dólkodó 's jó keresztyén Tisztjei vagynak! Éljenek az én Vendégeim is, így kiáltott-

fel a Tisztelt Gazda, kik nem különben siettek jó tévőségeknek, mint erántam viseltető barátságoknak megbizonyítására. Illy költsönös baráti szeretetnek nyilatkozatáisaival telt el ezen keresztyéni buzgósággal fűszerszámozott bálozás, délutáni 4 órától más nap reggeli 8-ig, legszebb rendel és szíves üdvözlések között.

„Következik az a' jó példaadó meghívás, melly által a' vendégek ezen jó-tétellel össze kaptsolt mulatságra össze gyűjtettek:

*) Tiszteleire méltó nagy érdemű Tettes Publicum!

Büszkélkedik édes magyar hazánk több: az Irgalmasságnak jeles és szép cselekedeteiből fent álló jó tévő Intézetivel; de főképpen a' mi időnkben ama szenvedő emberiségnek - a' süket-némáknak Felséges Intézetével; melly egyedül az adakozó jó szívü, és minden nagyra hajlékony Lelkü jó tévő nagy Magyaroknak, és Irgalmas Királyá' böv kezűségének köszönheti pompás alkottatását!

Most ujjöllag a' több Tartományában fent álló példa szerint irgalmas, és a' szenvedő emberiséghez viseltető Atyai könyörületesége, Jó Atyánknak arra sürgeti, 's buzdítja hiv alatta való jó Jobbágyait, hogy nemes Hazánkban és, az elméjekben meg tévölödöttek, 's nyayalya törésben sinlő dőknek számára is - hasonló Intézetet alkothasson, mellyre, minthogy mind eddig fordított, és szánt, szép ajándékozási annyira sem elegendők, hogy csak annak felépítettéséhez kezdhessen is, újra ezen Szent Czélra

meghívja Keresztyéni segedelmünket, és kegyelmessen emlékeztet ember társainkhoz tartozó kötelességünkre !!!

Szép és ditséretes jeleit adta a' Tettes Publicum a' mult Vasárnap a' szegénység-gel küszködő ember Társainknak, a' Cseheknek számára tartott Bállal; — a' bejött szép jövedelmet közöttök felosztván! El végeztem én ellenben magamban, hogy F. Királyomnak ebbéli felséges szándékát 's Hazánknek Diszét a' sinlődő, és szerentsétlen ember Társaimnak hasznát, annál hathatossabban elő mozdithassam; a' jövő Hettfőn estvére, az az; folyó Februarius' holnapnak 26-kán Bált adni, és tehetségem szerint Uri vendégeimnek barátságos vacsorát, és mulatságot szerzeni; plebaniabéli házanál kinek kinek tehetségére, 's keresztyény felebaráti szeretetből érzékenységekre bizván a' Czélarányos adakozást! Mit teszünk mi, az illy Intézetekkel? csak az idvességre, 's lelkünk boldogságára, és szenvedő ember Társainknak hasznára, és Nyavalájoknak enyhítésére, 's könnyen történhető veszedelmeknek gondviselés alá szorittatásával oltalmokra? nem kell egyebet mondanom; csak az ilyen szerentsétlen Atyák, 's Anyáknak szótalan fájdalmat lélekben érzünk, 's az ájulásig el fásult sziveknek epekedő panaszt hallanunk! — Ezek szólnak, ezek könyörögnek, most is én általam hozzátok ditső Magyarok!!! — vagyok ezen szíves meg hívásom után

Tit. Tettes Publicumnak — alázatostiszte-
lő Szolgája Polgár János.
Csurgoi Plebános.

Sign. Csurgó die 22 Februar. 1827.